

Källskatten

Ränta å kvarskatt

De nya bestämmelserna om ränta å kvarstående skatt ha föranlett en del förfrågningar hos centrala uppborädsnämnden. Sålunda har en skattskyldig, vilken taxeras i två kommuner och som i ena kommunen erlagt för låg preliminär skatt och i den andra för hög sådan skatt, frågat huruvida han, vid beräkandet av det räntebelopp, som skall utgå å den kvarstående skatten i den första kommunen äger tillgodoräkna sig den överskjutande preliminärskatten i den andra kommunen.

Vidare ha en länsstyrelse och en kronokamrer frågat, huruvida ränta skall beräknas å sådan kvarstående skatt, som avkortas enligt föreskrifterna i förordningen den 26 juli 1947 (nr 584) med provisoriska bestämmelser angående begränsning av skatt i vissa fall.

Nämnden:

Frågan huruvida ränta skall utgå å kvarstående skatt enligt bestämmelserna i 34 § 3 mom. uppborädsförordningen skall beträffande skattskyldig, som har att erlagga skatt i olika kommuner, bedömas för varje sådan kommun för sig. Länsstyrelsen i det län, där räntan påförts, äger emellertid enligt 107 § 2 mom. uppborädsförordningen efter ansökan befria den skattskyldige från att helt eller delvis gälda sådan ränta. I anvisningarna till sistnämnda författningsrum anföres som exempel på förhållande,

som må kunna leda till befrielse, att skattskyldig, som påförts ränta å kvarstående skatt i en kommun, i annan kommun erlagt för hög preliminär skatt. Länsstyrelsen synes vid övervägande av den omfattning, varuti eventuell befrielse bör medgivas, lämpligen böra beakta, om och i vad mån räntegottgörelse lämnas å den överskjutande preliminärskatten.

Det senare spørsmålet har berörts i propositionen nr 203 till 1951 års riksdag. Departementschefen uttalar däri att några särskilda föreskrifter icke torde vara erforderliga med hänsyn till den s. k. 80-procentsregeln. Vid utfärdandet av debetsedel å slutlig skatt måste den lokala skattemyndigheten beräkna ränta å den kvarstående skatten, därest förhållandena i övrigt kunde därtill föranleda. Vid bedömningen enligt 2 § i förordningen den 26 juli 1947, huruvida och med vilket belopp avkortning eller restitution skulle ske, borde uppenbarligen räntan å den kvarstående skatten icke tilläggas de i nyssnämnda författningsrum angivna utskylterna. Frågan huruvida den debiterade kvarskatteräntan borde avkortas, respektive restitueras bleve beroende av den ändrade debitering av kvarstående skatt, som måste bliva en följd av den minskade slutliga skatten. Bestämmelserna om avkortning och restitution av kvarstående skatt i 81 och 89 §§ uppborädsförordningen syntes i överensstämmelse med vad nyss anförts vara direkt tillämpliga.

Ej tjänsteinkomst

Domänstyrelsen har hemställt om nämndens förklaring, huruvida vissa ersättningar och bidrag, som styrelsen jämlikt kungörelserna den 2 juni 1950 nr 336 och 339 äger utbetala till vissa arrendatorer vid nedläggande av kronotorp samt vid avträdande eller inlösen av kronotorp och äldre kronolägenheter, kunna anses vara beskattningsbara.

Nämnden:

Det ankommer icke på nämnden att uttala sig om huruvida ifrågavarande ersättningar och bidrag utgöra skattepliktig inkomst för mottagarna. Detta spörsmål får prövas i vanlig ordning av vederbörande taxeringsmyndigheter.

Vad däremot angår frågan huruvida löneavdrag för skatt skall verkställas vid utbetalning av ersättnings- och bidragsbeloppen, får nämnden erinra om att arbetsgivare enligt 46 § uppbördsförordningen endast skall verkställa löneavdrag vid utbetalning av kontant belopp, som för mottagaren utgör inkomst av tjänst. Då ifrågavarande ersättningar och bidrag, även om de skulle för mottagaren utgöra skattepliktig inkomst, icke kunna hänföras till inkomst av tjänst, skall löneavdrag vid desammas utbetalning icke verkställas.

Löneavdrag för person i konkurs

En person är försatt i konkurs. Konkursen, som handlägges jämlikt 185 § konkurslagen, är ännu icke avslutad. Konkursgäldenären innehar emellertid arbetsanställning och uppbär en avlöning av 833 kronor i månaden. Gode mannen i konkursen har

icke gjort anspråk på någon del av avlöningen för konkursboets räkning. Hela avlöningen disponeras alltså av konkursgäldenären för hans och familjens uppehälle. Konkursgäldenären är för år 1952 påförd preliminär A-skatt och har därjämte att erlagga kvarstående skatt enligt 1951 års taxering med 1.340 kronor.

Föreligger skyldighet för konkursgäldenärens arbetsgivare att verkställa löneavdrag å konkursgäldenärens avlöning för den kvarstående skatten samt kan arbetsgivaren göras ansvarig för den kvarstående skatt, han underlåtit att avdraga?

NÄMNDEN:

I 46 § 2 mom. första stycket uppbördsförordningen stadgas: "Har arbetstagare att erlagga preliminär A-skatt, skall avdrag ske med belopp som i 6 eller 7 § angives". I andra stycket av förstnämnda författningrum stadgas vidare: "Har arbetstagare varom i föregående stycke sägs att erlagga kvarstående skatt, som påförts i kommunen där han mantalsskrivits för året näst före taxeringsåret är arbetsgivaren skyldig att vid utbetalning av lön verkställa avdrag jämväl för gäldande av sådan skatt etc..."

Enär jämlikt 10 § tredje stycket uppbördsförordningen preliminär A-skatt icke skall utgå å ersättning, som utbetalas till person, vilken är i konkurs eller till konkursbo, följer av de ovan berörda stadgandena i 46 § att löneavdrag för kvarstående skatt icke skall ske vid utbetalning av avlöning till sådan konkursgäldenär, varom i ärendet är fråga.